

AZ EGYESÜLETI TÖRVÉNY CENTENÁRIUMA FRANCIAORSZÁGBAN

Az 1901. július 1-én közreadott egyesületi törvény centenáriumát ünnepelte Franciaország 2000. szeptember 30. és 2001 decembere között.

Az Orléans-ban majd Quimper-ben és Plozevet-ben megrendezett országos régiószintű találkozók után 2000 decemberében Nantes-ban került sor az országos megnyitóra.

2001-ben Nîmes adott helyet régiószintű találkozóknak *Az egyesületek és a szociális gazdaság* címmel.

Brüsszelben az Egyesületek európai találkozóján *Az egyesületek és Európa alakuló jövője* volt a téma, majd ismét országon belül Marseille-ben *Az egyesületek, a kultúra és az oktatás*, Angoulême-ben *Az egyesületek és a nemzeti örökség*, Le Havre-ban *Az egyesületek és az egészségügyi és szociális szféra* címmel zajlottak a találkozók, egészen nyárig.

Párizsban júniusban az évfordulós hét helyszínei voltak a Gazdasági és Szociális Tanács (Iéna-palota), a Nemzetgyűlés (Bourbon-palota), a Szenátus (Luxembourg-palota), az Alkotmánytanács és Államtanács (Palais Royal).

2001. július 1-én ünnepi gyűlésre került sor az államhatalom képviselői jelenlétében.

2001 szeptemberétől Poitiers-ban, Nancy-ban, Strasbourg-ban, Saint-Etienne-ben és Grenoble-ban folytatódtak az országos régiószintű találkozók.

A centenárium megünnepléséért felelős minisztériumi bizottság által kézben tartott eseménysorozat 2001 decemberében a centenárium mérlegelésével zárult.

A Politis című francia hetilap 2001 márciusában különszámot jelentetett meg az egyesületekről szóló 1901-es törvény százéves évfordulója alkalmából.

A különszám több szerző tollából, nyilatkozatából megszerkesztett átfogó képet ad a francia egyesületekről, történetükről és sokféleségükről.

Jelen kiadványunkat a Politis cikkei alapján állítottuk össze.

Az 1901-es törvényről

Az 1901-es törvény nem az egyesületek ellenőrzéséről szól, de nem is egy, az egyesületek létrehozását „engedélyező” törvény. „Mindössze” kimondja a következőt: ugyanúgy, ahogy az állampolgárnak joga van (nem valaki megadja neki ezt a jogot, hanem megvan neki) szabadon járni-kelni, azt gondolni, amit akar, és véleményt nyilvánítani, vagy összegyűlni másokkal, anélkül, hogy erre bárkitől – s legfőképp nem az államtól – engedélyt kérne, joga van egyesületben tömörülni, anélkül, hogy erről bárki-nek beszámolna. Ezt a törvényt joggal nevezhetjük alapvetőnek.

A gyakorlatban az 1901. júliusában kibocsátott törvény hatalmas siker lett. Az egyesületek mindenütt jelen vannak, aktívak, véleményt nyilvánítók, barátságosak, akarnokok, találékonyak. Ez a siker ellentmond annak a gyakran hallott kijelentésnek, mely szerint csak a kapitalizmus bátorítja a vállalkozási kedvet. Ez a törvény ugyanis mértani középpontja egy csatának, melyben a szükségletek, vágyak, ideálok, az érzelmi összetevők logikája és a haszon logikája csapnak össze. Ebben az értelemben ez a törvény gát a pénz mindenek felett való léte előtt, gát a kereskedő társadalom abszurd nagyravágyása előtt, amely szerint az mindenre kiterjed. Számunkra a legjobboldalibb egyesület is szervező eleme a demokráciának, a polgári erényeknek, és a szellem pénz feletti magasabbrendűségét mondja ki.

